

مروری بر ناهنجاری های اسکلتی در طیور

بخش سوم : ناهنجاری های عفونی پا

عباس صانعی - مهشید ابراهیم نژاد

واحد تحقیق و توسعه شرکت سپاهان دانه پارسین

پرورش طیور در طی چند دهه گذشته از روش های سنتی فاصله گرفته و به یک فعالیت صنعتی مدرن و پویا تبدیل شده، این صنعتی شدن با افزایش چشمگیر نرخ رشد در طیور همراه بوده است. آنچه که در برنامه های اصلاح نژادی بیشتر مورد توجه قرار گرفته افزایش سرعت رشد و عملکرد تولید بوده است که تفاوت در آهنگ رشد بخش های مختلف بدن، بخصوص تسریع در رشد ماهیچه ها، را دنبال داشته است اما این رشد متناسب با رشد ساختار اسکلتی بدن نبوده و بنابراین موجب آسیب ساختار اسکلتی می شود.

ناهنجاری های عفونی پا عبارتند از:

- آرتريت (التهاب مفاصل)
- آرتريت ویروسی (التهاب های ویروسی)
- عفونت مایکوپلاسمایی
- سندرم Runtng (بیماری هلیکوپتر - بیماری شکنندگی استخوان - سندرم سوء جذب)
- سینوویت (التهاب بافت سینوویال)
- استئومیلیت
- بیماری نیوکاسل
- بیماری مارک
- اختلالات ناشی از مسمومیت / مواد ضد مغذی
- ناهنجاری های جنینی

II.a. آرتريت (التهاب مفاصل)

استافیلوکوس و باکتری اشرشیاکلی از جمله عواملی هستند که ممکن است موجب تورم سخت فیبروزی همراه با زخم کف پا شوند. آرتريت استافیلوکوکوس همراه با باکتری پروتئوس میرابیلیس موجب تشکیل چرک درون

و اطراف مفاصل و لگنش می شوند. التهاب با رئوویروس و آلودگی مایکوپلاسمایی نیز می توانند موجب آرتریت شوند. مواردی از التهاب نیز ممکن است در اثر سالمونلا SPP و استرپتوباسیلوس مونیلیفورمیس ایجاد شوند.

II.b. آرتریت ویروسی (التهاب های ویروسی)

عمدتاً در اثر رئوویروس پرندگان ایجاد می شود که مرغهای گوشتی را در سن 6-7 هفتگی تحت تأثیر قرار می دهد. بیماری معمولاً بدون نشانه است در برخی موارد ممکن است بیماری با لگنش یا سوختگی و تورم مفصل خرگوشی، زخم شدن غضروف مفصلی و خونریزی در بافتهای اطراف مفصل همراه باشد (بیماری پای سبز طیور). تاندون عضله گاستروکنمیوس مفصل خرگوشی (عضله زیر پوست پشت ساق پا) نیز ممکن است پاره شود.

II.c. عفونت مایکوپلاسمایی - گروه بین المللی

عامل آن مایکوپلازما ساینویا و تا اندازه ای مایکوپلازما گالیسپتیکوم می باشد که با ناهنجاری در مفاصل، کاهش توانایی راه رفتن و لگنش همراه می باشد. واکسیناسیون مؤثر و نظارت منظم گله های مادر تنها راه کنترل عفونت های مایکوپلاسمایی می باشد.

II.d. سندرم Runting (بیماری هلیکوپتر - بیماری شکنندگی استخوان - سندرم سوء جذب)

در اثر رئو ویروس پرندگان ایجاد می شود که پرندگان را در سن 1-2 هفتگی مبتلا می کند و ممکن است موجب درجات مختلفی از اختلالات پا همراه با فلجی و بی میلی به راه رفتن شود. مرغ های گوشتی در 4 هفتگی تا حدودی از بیماری رهایی می یابند اما رشد آنها بصورت کامل صورت نمی گیرد. این شرایط موجب مستعد شدن پرنده برای ابتلا به ریکتز، TD و ناهنجاری والگوس - واروس می شود.

II.e. سینوویت (التهاب بافت سینوویال)

در اثر آلودگی با استافیلوکوکوس، سالمونلا، سودوموناس و اشرشیاکلی ایجاد می شود و موجب متورم شدن مفاصل و تاندون ها و همچنین پارگی ضمنی تاندون گاستروکنمیوس، ضخیم شدن کپسول ها، ترشح چرک و حفره دار شدن سطوح مفصلی می گردد. در صورتیکه عفونت اولیه در اثر رئوویروس مایکوپلازما ایجاد شود ممکن است این عارضه شدت یابد.

II.f. استئومیلیت

نشانه آن التهاب و عفونت حفره مدولا، کورتکس و پری استئوم استخوان می باشد و در اثر عفونت با استافیلوکوکوس spp.، اشرشیاکلی، پروتئوس spp.، پاستورلا spp.، سودوموناس spp.، آسپرژیلوس spp. و غیره ایجاد می شود، می تواند موجب ایجاد کم خونی موقت، التهاب موضعی، نکروز استخوان و افزایش هماتوژنوس (انتشار عفونت از طریق خون) گردد. پرندگان مبتلا دچار لنگش، درد، تورم در محل زخم ها، تب، بی اشتها و افسردگی هستند. معالجه ضد میکروبی بر اساس کشت میکروب و میزان حساسیت، تنها راه درمان پرندگان مبتلاست.

II.g. بیماری نیوکاسل

لنگش همراه با ویروس بیماری نیوکاسل (ND) در پالت های در حال رشد گزارش شده است. ویروس ND جدا شده عامل 72/2 درصد بروز اختلالات پا در مرغان گوشتی و 73/9 درصد در مرغان تخمگذار می باشد و سویه های مزوژنیک (با قدرت بیماری زایی متوسط) لنگش بیشتری نسبت به سویه های ولوژنیک (قدرت بیماری زایی شدید) و لنتوژنیک (قدرت بیماری زایی خفیف) ایجاد می کنند.

گروه بین المللی

سیاهان دانم

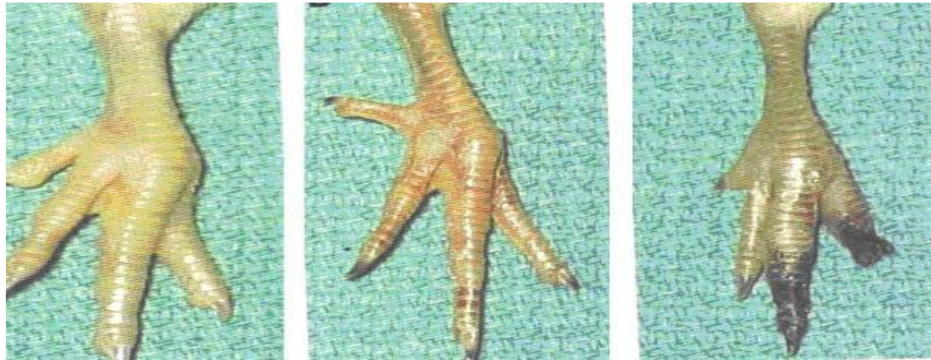
II.h. بیماری مارک

یک بیماری ویروسی است که توسط ویروس هرپس DNA در پرندگان در سن 3 ماهگی یا بیشتر ایجاد می شود و می تواند موجب لنگش یا فلجی یک یا هر دو پا شود.

III. اختلالات ناشی از مسمومیت / مواد ضد مغذی

III.a. ارگوتیسم: این عارضه از طریق خوردن دانه های غلات یا دانه های علوفه ای آلوده به قارچ کلاویسپس پورپورا ایجاد می شود. علائم کلینیکی بیماری شامل سیاه شدن منقار (پوزه)، پنجه ها و پاها همراه با نکروز شدید و فساد بافتی در نوک انگشتان می باشد. خوراک جوجه ها نباید بیشتر از 3٪ حاوی ارگوت (چاودار) باشد.

III.b. لاتیروزیس: بعضی از غلات شیرین حاوی عوامل لاتیریتیک، β -آمینو پروپیونیتریل می باشند که آنزیم لیزیل اکسیداز را مهار می کنند، استفاده از این گیاهان مانع معدنی شدن استخوان و تشکیل پیوند های عرضی می شوند که کاهش مقاومت استخوان را در پی دارند.

IV. ناهنجاری های جنینی

کمبود فولیک اسید در خوراک گله مادر موجب نقص عضو در جنین می شود. کمبود بیوتین افزایش مرگ و میر رویان طی هفته اول یا 2-3 روز آخر انکوباسیون را بدنبال دارد، علائم کمبود بیوتین منقار طوطی شکل، بد شکلی پاها و ایجاد شبکه بین بند انگشتهای سوم و چهارم می باشد.

مرگ و میر رویان در اثر سطوح ناکافی ویتامین B12 در روز 17 انکوباسیون موجب تحلیل ماهیچه های پای جنین می شود.

کمبود منگنز تحلیل استخوان ها و در نتیجه مرگ رویان طی روزهای 20-21 انکوباسیون را در پی دارد. کمبود روی در گله مادر نیز موجب بد شکلی استخوان ها (استخوان های کوتاه و ضخیم) در رویان می شود. کمبود سلنیوم باعث تحلیل یا بد شکل شدن استخوان ها در جنین و فقدان نوک بالایی، چشم ها و دست و پا می شود. رطوبت پایین هرچر موجب می شود جوجه ها بیشتر به لنگش و سایر مشکلات پا مبتلا شوند.